

Του Γιώργου Κ. Καββαδία*

Αν διαβάσει κανείς την ανακοίνωση των ΣΥΝΕΚ για το 20ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ εύλογα θα αναρωτηθεί. Μα καλά, δεν ήταν τα ΣΥΝΕΚ στο Συνέδριο;

Σε μια τόσο αναλυτική ανακοίνωση και η ηγεσία των ΣΥΝΕΚ δεν είπε έστω μια συλλαβή για την αποχώρηση των παρατάξεων της Αριστεράς. Δεν είπε μια συλλαβή για το κλίμα πρωτοφανούς αντικομμουνισμού με συνθήματα, όπως **«Έξω οι φασίστες από την ΟΛΜΕ»** που εκτόξευαν απόγονοι δοσιλόγων, ΕΚΟΦιτών και χουντικών μαζί με άλλα μέλη της ΔΑΚΕ, αλλά και κάποια των ΣΥΝΕΚ και ΠΕΚ. Βέβαια η ηγεσία των ΣΥΝΕΚ δεν είπε, έστω και μια συλλαβή σε προπηλακισμούς ακροδεξιών ΔΑΚιτών εναντίον συνέδρων της Αριστεράς με τις κραυγές «παλιοκομμούνια». Φυσικά και δεν περιμέναμε να πουν, έστω και μια συλλαβή, όταν ο σύμμαχός τους, ο εκφραστής της ακροδεξιάς ΔΑΚΕ χαρακτήριζε τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ «παράταξη προβοκατόρων»! Άλλωστε είχαν κοινό στόχο τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ «Έχουν αλλεργία στη δημοκρατία, αλλά η δημοκρατία στο τέλος πάντα νικάει!», όπως γράφουν στην ανακοίνωσή τους και κάθε δύναμη που αναφέρεται στο εκπαιδευτικό κίνημα. Ανάλογες ήταν και οι τοποθετήσεις των στελεχών τους από το βήμα του 20ου Συνεδρίου. Χρησιμοποιούσαν την ίδια φρασεολογία περί «επαναστατικής γυμναστικής» για να απαξιώσουν τον αγώνα για την απεργία - αποχή που έδιναν τα πρωτοβάθμια σωματεία κόντρα στην υποταγή και τον συμβιβασμό της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Σε όλη τη διάρκεια του Συνεδρίου σε συγχορδία ΣΥΝΕΚ - ΔΑΚΕ έκαναν επίθεση στις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, κυρίως, με χυδαιολογίες και ένα ακατάσχετο υβρεολόγιο.

Είναι πικρή αλήθεια ότι η ακροδεξιά σηκώνει κεφάλι στον χώρο των καθηγητών με τη ανοχή και την ενοχή της ηγεσίας των ΣΥΝΕΚ - ΠΕΚ. Αυτό φάνηκε με τις εικόνες που ζήσαμε στο 20ο Συνέδριο. Αν αυτό το θεωρείτε υπερβολή δεν έχετε παρά να διαβάσετε τα σημερινά ρεπορτάζ **για την απόλυση του εκπαιδευτικού Βασίλη Λιόση** μετά από 25 έτη υπηρεσίας για τις πολιτικές-ιδεολογικές του αντιλήψεις. Το ότι στο συγκεκριμένο σχολείο, όπου ο συγκεκριμένος εκπαιδευτικός διαμαρτυρήθηκε γιατί εκθειάστηκε ο Μεταξάς, φοιτούν παιδιά κορυφαίου υπουργού της ΝΔ και εγγόνια γνωστού ναζιστή και οπαδού του Μεταξά, δεν είναι τυχαίο.

Προφανώς για να απαντήσουμε και στο αρχικό ερώτημα τα ΣΥΝΕΚ ήταν στο 20ο Συνέδριο και ανέλαβαν την πιο «βρώμικη δουλειά» ασελγώντας σε κάθε δημοκρατική συνδικαλιστική πρακτική, παραβιάζοντας το καταστατικό της ΟΛΜΕ. Μετέτρεψαν τους συνέδρους σε νούμερα που ψηφίζουν νούμερα! **Δεν**

ψηφίζονταν προτάσεις, αλλά αριθμοί (το ψήφισμα 1, η απόφαση 2 κλπ).

Το προεδρείο επέβαλε πραξικοπηματικά τη δική του διαδικαστική πρόταση. Με αυτό τον τρόπο ολοκλήρωσαν ένα πραξικόπημα που στιγματίζει την 98χρονη ιστορία της ΟΛΜΕ και **πέρασαν ένα πολυσέλιδο κοινό πλαίσιο υπέρ της αξιολόγησης Κεραμέως** και άλλων αντιεκπαιδευτικών μέτρων, παραβιάζοντας κατάφωρα το δικαίωμα κάθε συνέδρου στη συζήτηση. Η «ιερή Συμμαχία» του κυβερνητικού συνδικαλισμού ΔΑΚΕ - ΣΥΝΕΚ - ΠΕΚ νεκρανασταίνει την αξιολόγηση βαπτίζοντάς την «αποτίμηση». Ανατρέπει θέσεις του κλάδου ενάντια στην αξιολόγηση/αυτοαξιολόγηση **περνώντας τη γραμμή της υφυπουργού παιδείας Ζ. Μακρή, όπως την είχε προαναγγείλει από τον Μάρτη του 2022**, όταν δήλωνε: "Θα τα βρούμε με τους συνδικαλιστές για τον τρόπο εφαρμογής της αξιολόγησης».

Λένε, όμως στην ανακοίνωσή τους μια "μεγάλη αλήθεια" ότι η λήψη των αποφάσεων ήταν **«αποτέλεσμα εντατικής εργασίας όσων πιστεύουμε ακράδαντα στην ανάγκη για ενότητα και σύγκλιση προς όφελος του δημόσιου σχολείου.»** Έτσι εμμέσως πλην σαφώς ομολογούν ότι ΔΑΚΕ - ΣΥΝΕΚ - ΠΕΚ έχουν συγκροτήσει την ιερή συμμαχία του κυβερνητικού συνδικαλισμού, γνωστό αυτό για τους παροικούντες την Ιερουσαλήμ, από την εποχή της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Άλλωστε διαχρονικά οι κυβερνητικές παρατάξεις μόνο για να στηρίξουν την κυβερνητική πολιτική ενδιαφέρονταν και όχι για το δημόσιο σχολείο

Το σκηνικό είχε στηθεί έξω από το Συνέδριο. Στα κομματικά γραφεία των κομμάτων εξουσίας (ΝΔ - ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ). Η αυτοονομαζόμενη κεντροαριστερά επανέρχεται σε αντιδραστικό ρόλο με ακροδεξιά στήριξη. Έχουν πάρει διαζύγιο από το εκπαιδευτικό κίνημα και τους αγώνες, εδώ και πολλά χρόνια. Η όποια αναφορά του στο κίνημα και τους αγώνες γίνεται για ψηφοθηρικούς και μόνο λόγους!

Ο λόγος πέφτει τώρα στον κλάδο, στα πρωτοβάθμια σωματεία και τις Γενικές Συνελεύσεις. Στις σημερινές σκληρές πολιτικές συνθήκες, του πολέμου, της ακρίβειας και της φτώχειας, του χτυπήματος των συνδικαλιστικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων, η ανασυγκρότηση των σωματείων σε ταξική και αγωνιστική κατεύθυνση είναι αναγκαία όσο ποτέ, σε σύγκρουση με τις δυνάμεις της ηττοπάθειας, της συνθηκολόγησης και της υποταγής.

Να προετοιμαστεί ο κλάδος για παρατεταμένο και πολύμορφο αγώνα με βασικούς άξονες την ανατροπή της αξιολόγησης, της τράπεζας θεμάτων, της ΕΒΕ, του ν. Χατζηδάκη, τη διεκδίκηση για αύξηση στους μισθούς. Με προκήρυξη απεργίας/αποχής, απεργία, διαδηλώσεις, με συγκρότηση επιτροπών αγώνα και απεργιακών ταμείων.

***Εκπρόσωπος των Αγωνιστικών ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ στο προεδρείο του 20ου Συνεδρίου της ΟΛΜΕ. Εκλεγμένος εκπρόσωπος της ΕΛΜΕ Πειραιά με το ψηφοδέλτιο της ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ**

Πηγή: **drepani.gr**